

Kundalini Waarschuwing

Infiltreren valse geesten in de kerk?

Editie 2015

Kundalini Waarschuwing

Infiltreren valse geesten in de kerk?

Andrew Strom

Kundalini Warning

Copyright © 2010, 2015 Andrew Strom. Alle rechten voorbehouden.

Copyright Nederlands © 2011, 2015 Goldmine Media. Alle rechten voorbehouden

Oorspronkelijk gepubliceerd door: RevivalSchool www.revivalschool.com

Bijbelverzen genomen uit de NBG51-vertaling. Copyright © 1951 Nederlands Bijbelgenootschap. Alle rechten voorbehouden.

Vertaald door: Goldmine Media

www.goldminemedia.eu

info@goldminemedia.eu

Schrijver: Andrew Strom

Vertaling: Goldmine Media

ISBN: 9789461932679

Uitgegeven via: mijnbestseller.nl

Print: Printforce, Alphen a/d Rijn

© 2011, 2015 – Goldmine Media

Opmerkingen bij de vertaling:

In het oorspronkelijke boek worden een aantal titels genoemd van andere publicaties. Voorzover wij deze publicaties in het Nederlands hebben kunnen vinden, hebben wij de Nederlandse titels gebruikt. Van de publicaties waar wij geen vertaling van hebben gevonden, de oorspronkelijke engelstalige. Dit vergemakkelijkt het zoeken naar de juiste publicaties.

Het is natuurlijk mogelijk dat publicaties inmiddels wel in het Nederlands beschikbaar zijn gekomen. Als u die weet, mail ze dan door, dan kunnen we bij een herdruk de meest actuele informatie opnemen. En we vermelden dit ook op onze site

Ook hebben we te maken met een 'vergensing' van de Nederlandse taal.

Bepaalde termen die vooral in het Engels gebruikt worden, hebben we daarom in het Engels laten staan.

Inhoud

1. Hoe ver zijn we gevallen?	6
2. Kundalini – Wat is het?	19
3. Waarschuwingen van ooggetuigen	30
4. Invasie van het profetische	38
5. De Lakeland-ramp	57
6. Waarschuwendende visioenen	76
7. Een christelijke burgeroorlog?	82
8. Echte versus valse opwekking	90
9. Bill Johnson & de New Age	99
10. Gezocht – Echtheid	107
Referenties & aanhalingen	113
Bijlage B – Terminologie	117

Hoofdstuk 1 – Hoe ver zijn we gevallen?

Laat me, om misverstanden te voorkomen, één ding duidelijk maken voor ik begin. Dit boek schrijf ik niet als buitenstaander. Ik ben meer dan 25 jaar onderdeel geweest van de charismatische beweging – en ik ben meer dan een decennium lang bij de moderne “Profetische” beweging betrokken geweest. Dus ik benader dit niet vanuit het standpunt van een buitenstaander die met de vinger wijst. Maar er zijn dingen in onze beweging die ernstig ziek en ongoddelijk zijn geworden. Wie zou dat kunnen ontkennen? Feit is dat ik veel mensen ken die helemaal niet meer “charismatisch” genoemd willen worden. Is het mogelijk dat de invasie van bizarre en onbijbelse gebeurtenissen, die we de afgelopen 16 jaar hebben gezien, achter veel van deze dingen zit? Dat is wat de volgende pagina's duidelijk proberen te maken.

Waar gaan we beginnen? Bedenk dit. Het is 2010. Er staan twee leiders op het podium van een groot christelijk evenement. Maar het is geen gewoon evenement. Het lijkt er op dat de mannen stomdronken of – letterlijk – stoned zijn. En toch schreeuwen de Christenen in het publiek hun instemming, ondertussen luid lachend. Verbazingwekkend is dat een van de mannen op het podium trekjes staat te nemen van iets wat op een joint lijkt, dat is althans de indruk die hij geeft, terwijl hij over het podium zwalkt. Maar het is geen marihuana, het is een klein, plastic “Jezus”-poppetje waar hij aan zuigt en hij noemt dit “toking the ghost”, de geest blowen. De mannen dringen er bij het publiek aan om hetzelfde te doen, om 'dronken in de geest' te worden door 'de geest te blowen', net als zij. En velen volgen gehoorzaam.

Wie zijn deze mannen? Het zijn John Crowder (de “Nieuwe Mysticus” zoals hij zichzelf noemt) en bondgenoot in het kwaad, Ben Dunn. Welkom bij het nieuwe gezicht van de 'River' beweging. Deze mannen zitten achter “Sloshfest” en de “Drunken Glory” Tours (Dronken Glorie Tournee). En hun invloed is enorm toegenomen in de charismatische beweging – in het bijzonder onder de jeugd.

Iedereen die denkt dat het slechts om een klein randverschijnsel gaat, moet nog eens goed kijken. De afgelopen jaren hebben zij afzonderlijk of gezamenlijk op het podium gestaan met charismatische sterren als James Goll, Heidi Baker, Cal Pierce (bekend van “Healing Rooms”), Bobby Conner of Patricia King. Crowder is een vriend en bewonderaar van Todd Bentley. Zijn partner, Ben Dunn, is uitgenodigd om les te geven op de beroemde 'Bethel School of Ministry' van Bill Johnson in Redding, Californië. Deze mannen zijn nu echte 'namen' in de

beweging, hebben een groot luisteraars publiek en worden door velen bewonderd. Crowder's boek "De Nieuwe Mystieken" (The New Mystics) werd een bestseller onder degenen die zichzelf als onderdeel van de 'River'-vernieuwing zien.

In 2010 maakte John Crowder's eigen website op volgende manier reclame voor zijn Training School:

"Proef de dingen van de Geest ...

Onze mystieke school is een intensieve, driedaagse cursus met diepgaande instructie, activatie en praktijk impartatie met John Crowder ... In deze cursus zul je:

Opereren in Trance, Vervoering & Extatisch Gebed

Fysieke fenomenen van het mystieke ervaren

Geactiveerd worden in creatieve wonderen & tekenen

Nieuwe Realiteiten leren begrijpen en betreden

Een historisch besef krijgen van wonderwerkers & mystici

Worden ingeleid in de sfeer van zieners, profetie, geestelijk reizen

Een open hemel ervaren & begrip van openbaringen krijgen

de "Glorie Sfeer" betreden en manifesteren ..."

Ik weet niet hoe het met u is, maar ik betwijfel of een Hindoe-goeroe meer 'New Age' zou kunnen klinken dan de bovenstaande lijst! En toch is John Crowder een rijzende ster binnen de charismatische beweging.

Zelfs de editor van het tijdschrift Charisma, Lee Grady, begon wat prikkelende vragen te stellen:

"De geestelijke dronkenschap gekte heeft geleid tot andere charismatische rages, waaronder een ongezonde belangstelling en passie voor engelen, een obsessie met goudstof, en de vreemde leringen van John Crowder – een beleidend 'nieuwe mysticus' die de vervulling met de Heilige Geest vergelijkt met het roken van marihuana.

Crowder, die afgelopen herfst een kerk heeft gesticht in Santa Cruz, Californië, noemt zijn samenkomsten soms "Sloshfests", en ziet zichzelf als barkeeper van God. Hij leert dat de God wil dat alle Christenen doorlopend dronken in de Heilige Geest zijn – en hij geeft de middelen om je te helpen dat te bereiken, waaronder een opname die je helpt om, in Crowder's woorden "in trance te raken" en een studie die je aanmoedigt om te stigmatiseren en te leviteren (het fenomeen waardoor een lichaam in de lucht zweeft zonder mechanische hulp – red.)

Ik zal de theologen de overduidelijke redenen waarom Crowder en andere 'nieuwe mystici' zich op gevaarlijk terrein bevinden maar uit laten zoeken. Ondertussen heb ik een minder ingewikkeld probleem. Is het, met al die nadruk op "Heilige Geest bedwelming", iemand opgevallen dat de Bijbel oproept om geestelijk nuchter te zijn?"

Het is duidelijk dat deze mannen niet in de verste verte bezorgd zijn over de Bijbelse opdracht over soberheid. Ze wuiven elke kritiek weg als zijnde van religieuze "Farizeeën", en gaan gewoon door. Dat is althans de gebruikelijke reactie geweest die ik door de jaren heb gezien. En het lijkt wel erger te worden.

In januari 2010 was David Lowe, journalist voor de Sun in Engeland, uitgenodigd voor het Engelse "Sloshfest". Hieronder staan een aantal van zijn bevindingen:

"Organisator van Sloshfest, David Vaughan, heeft er geen probleem mee om God af te schilderen als een feestbeest, die jongeren voor Zich wil winnen met bovennatuurlijke 'highs'. "De hemel gaat los. God zal Zich laten zien en het middelpunt van het feest zijn ..."

Christenen die verklaren high te worden door de Heilige Geest en dronken van hemelse wijn hebben voor opschudding gezorgd in de VS. Tientallen klachten over godslastering zijn als reactie gepost op video's op YouTube van de bekendste vertegenwoordiger van deze beweging, John Crowder. De voormalig alcoholist, van wie de volgers 'Crowderieten' heten, is aanwezig op Sloshfest en brabbelt zich meestal door preken over "Het Kindje Jezus roken", "gedrogeerd" zijn en 'blowen' op de Heilige Geest".

Midden in de chaos kruipt een als piraten-koningin verkleedde vrouw al brallend voorbij. Vreemd, ondanks dat er geen teken van alcohol of drugs is, lijkt zij, en vele andere aanbidders, compleet van de wereld, met rode, opgezwollen ogen en een afwezige blik ..."

Sprekend over het onderwerp van godslastering, is het interessant te kijken wat de bekende charismatische leraar Derek Prince zei:

“We zijn door Jezus Zelf gewaarschuwd om heel, heel voorzichtig te zijn hoe we over de Heilige Geest spreken, hoe we de Heilige Geest vertegenwoordigen. Jezus gebruikte het woord godslastering, en ik heb het opgezocht in mijn grote Griekse lexicon. De belangrijkste betekenis van “godslasteren” wordt door de lexicon als volgt omschreven: te licht of kwalijk spreken over heilige zaken. Dus wanneer je makkelijk of kwalijk spreekt over de Heilige Geest, of het karakter van de Heilige Geest verkeerd laat zien, dan ben je per definitie dicht bij godslastering.

*Als je dit ooit hebt gedaan, of geneigd bent dat te doen, of in aanraking bent geweest met hen die dat doen, dan wil ik je een welgemeend advies geven: Je moet berouw hebben. Je moet deze zaak voor eens en altijd met God regelen, en je nooit meer schuldig maken aan het verkeerd neerzetten van God's Heilige Geest. **Want de Heilige Geest is heilig en Hij is God.**”*

Eerlijk gezegd ben ik het met Derek Prince eens. Veel van de video's en het materiaal dat John Crowder's “Nieuwe Mystici” op internet hebben gezet zijn werkelijk zo ziek, vernederend en godslasterlijk naar God en Zijn Geest, dat ik me er met moeite toe kan zetten om ze te bekijken. Maar waarom wordt hij dan toch zo snel een 'ster' in de charismatische beweging? Hoe heeft het ooit zover kunnen komen? Hoe heeft iets zo ziek en onheilig voor zovelen in onze beweging aantrekkelijk kunnen worden?

We moeten precies weten wat er gebeurd is om zo'n afval te veroorzaken. Want Sloshfest en de “Nieuwe Mystici” zijn geen op zichzelf staande gevallen. Ze zijn onderdeel van een samenhang van vergelijkbare bedieningen die, figuurlijk gesproken, hele delen van de profetische en charismatische bewegingen hebben overgenomen. Hoe heeft zoiets kunnen gebeuren? Welke stappen hebben hier toe geleid? Dat is precies wat we in dit boek uit willen zoeken.

Maar eerst ...

Voordat we gaan kijken wat ons in dit moeras heeft gebracht, is het belangrijk dat ik kort wat vertel over mijn achtergrond, zodat u weet waar ik vandaan kom. Zoals al eerder gezegd, ik ben een Geestvervulde, in tongen sprekende Christen met een langdurige betrokkenheid in zowel de Charismatische als de Profetische Bewegingen. Ik ben meer dan 11 jaar betrokken geweest bij dezelfde Profetische Beweging als Todd Bentley, Rick Joyner, Bob Jones, Paul Cain en Mike Bickle – maar nooit op het niveau van bekendheid als hen. (De Profetische Beweging is een aftakking van de Charismatische Beweging die

gelooft in “moderne profeten en apostelen”). In 2004 waren de zaken zo dramatisch geworden dat ik vond dat ik niet langer kon blijven. Ik moest aankondigen dat ik ging vertrekken. Ik was tot de conclusie gekomen dat ik alleen deel uit kon maken van een compleet ander 'Profetisch' iets; een die de kerk terug zou roepen tot het hebben van berouw en heiligheid, naar de reinheid en kracht van de vroege kerk. En dit moderne 'Profetische' deed dat eenvoudigweg niet.

Mijn aankondiging in 2004 dat ik de Profetische Beweging zou verlaten veroorzaakte een enorme storm, veel groter dan mijn deelname ooit had gedaan. Ik kreeg duizenden e-mails van over de hele wereld, waarvan de meesten het eens waren met het door mij ingenomen standpunt. Maar veel reacties schokten me en deden me verdriet. Een aantal weken later schreef ik in een artikel:

Het waren niet de e-mails van mensen die het niet met me eens waren of die me beschuldigden van het veroorzaken van verdeeldheid, etc. die me aan het huilen maakten. Het zijn de e-mails van al die mensen over de hele wereld die het met me eens zijn en me andere verschrikkingen mailen die zij zelf hebben gezien. Afgelopen nacht zat ik achter mijn computer en werd steeds verdrietiger terwijl ik verhaal na verhaal las over de kwaal die wereldwijd is verspreid als onderdeel van deze beweging. Het is feitelijk ERGER dan ik me ooit voorgesteld had ...

We praten hier over een beweging waar het wordt aangemoedigd dat mensen omgang hebben met “bollen van licht” die neerdalen (een bekende profetische bediening doet dit) of geld betalen voor persoonlijke “verklaringen van dromen”. We praten over een beweging die mensen leert hoe ze hun weg naar de 'Derde Hemel' kunnen “visualiseren” en die soms "pastorale" dagen organiseren waar je een afspraak kunt maken voor een half uur durende persoonlijke afspraak met een profeet voor een stevige vergoeding. We praten over een beweging die een hoofdzaak maakt van 'manifestaties', 'portals' en vreemde 'verschijningen'. In elk opzicht lijkt het meer op New Age dan iets Christelijks. In feite ga ik meer en meer zien dat deze beweging ten diepste wordt gedomineerd door een geest van wichelarij en waarzeggerij. Het is te gek voor woorden. En zijn profeten zijn volledig verblind. Zelfs nu, haasten ze zich naar een grote 'Verschijnings'-samenkomst in Hollywood ...

Ik sta op het punt in tranen uit te barsten terwijl ik dit schrijf. Het is zo verschrikkelijk wat er van deze beweging is geworden. Alstublieft, BLIJF ER BIJ VANDAAN, vrienden. We praten hier over DEMONISCHE ontmoetingen. “Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is

us niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken. (2 Corinthiërs 11:14-15). We leven echt in de Laatste Dagen.

Hoe deze invasie begon

Veel mensen beseffen niet dat er sterke banden bestaan tussen de “Toronto Blessing” en moderne leiders als Todd Bentley of John Crowder. Ze zijn zich niet bewust van de enorme banden tussen “Toronto”, de moderne 'Profetische' beweging, en zaken als de Opwekking van Lakeland of “Sloshfest”. Je moet weten dat elk van deze bewegingen en leiders ten diepste zijn verbonden. Hoe weet ik dat? Omdat ik meer dan 11 jaar deel uitmaakte van de Profetische beweging. Ik had mijn oor te luisteren gelegd bij die wijnstok, om het zo te zeggen, en ik had met al deze langskomende leiders en bewegingen te maken. Ik was me volledig bewust van de onderlinge verbanden. De meeste mensen in die cirkel waren dat. De verbanden zijn nog steeds heel sterk, zoals we later zullen zien.

Maar eerst moeten we een stap verder terug om echt te kunnen begrijpen waar deze “River” oorspronkelijk begon – de bron. We moeten terug naar een welvaartsprediker uit Zuid-Afrika die zichzelf de “Barkeeper van de Heilige Geest” noemde – en die zijn publiek aanmoedigde om “aan de bar te komen hangen en te drinken”. We moeten terug naar een man genaamd Rodney Howard-Browne.

De eerste keer die ik me kan herinneren dat ik Howard-Browne zag was op een video in mijn thuisstad Auckland, Nieuw Zeeland. Het was het jaar 1993 of 1994, en ik was toen de editor van een klein landelijk Profetisch Bulletin in Nieuw Zeeland. Maar wat ik op die video zag maakte me letterlijk misselijk. Ze verkochten het als een “opwekking” die Howard-Browne leidde in Florida, maar ik was zo verward door wat ik zag dat ik de dame vertelde dat zij zulk “gevaarlijk” materiaal niet in het Lichaam van Christus in Nieuw Zeeland moest brengen. En ik begon me te realiseren dat als er een “invasie” van zulk materiaal zou komen, ik me er tegen uit moest gaan spreken – een gedachte die me werkelijk met angst vervulde. Ik besepte totaal niet waar dit toe zou leiden.

Een paar maanden lukte het me om een echt conflict te vermijden, maar toen werd de “Toronto Blessing” groot nieuws in de christelijke media, en ik moest eenvoudig wel spreken. Ik ontdekte dat Toronto simpelweg de “zalving van Rodney Howard-Browne” in een ander jasje was. Met andere woorden: Vineyard pastor Randy Clark had Howard-Browne's “zalving” geïntroduceerd

in de Toronto Airport Vineyard kerk in 1994 – en dat was het begin van de hele 'Blessing' beweging. De geschiedenis van dit feit is boven twijfel verheven, en de meeste mensen erkennen de rol van Howard-Browne als aanstichter van "Toronto".

Ik had op dit moment genoeg gezien en onderzocht om mijn ergste vermoedens over wat er gaande was bevestigd te zien. Maar nog steeds waren mijn eerste pogingen om deze "invasie" aan te kaarten redelijk mild. Hierna volgen een aantal stukjes uit mijn eerste artikel over dit onderwerp in de landelijke christelijke krant van Nieuw Zeeland, "Challenge Weekly", van 26 augustus 1994. Ik denk dat dit de eerste losse flodder (van vele) voor de boeg was:

De afgelopen weken is er in de Christelijke media sprake geweest van wat bekend is komen te staan als de "lachende opwekking", die door de VS en delen van Canada lijkt te gaan. Dit is ook al enige tijd gaande in Nieuw Zeeland en ik heb de voortgang gevolgd. Vaak is er een voorganger die op mensen 'blaast', die vervolgens op de grond vallen en beginnen te lachen en schudden. Ik heb video-opnamen gezien van een van de leidende figuren van deze beweging, Rodney Howard-Browne, waarop hij tijdens een samenkomst in Amerika voorging. Ik ben ook bij een samenkomst in Auckland geweest, waar een andere voorganger van deze Amerikaanse 'lachbeweging' voorging.

Ik moet toegeven dat er bij wat ik gezien heb veel aspecten zijn, die mij grote zorgen baren. Een van de meest alarmerende dingen is het feit dat sommige van de leiders van deze beweging het als een "opwekking" benoemen of een 'nieuwe beweging van God', maar deze 'lach'-beweging is helemaal niet in overeenstemming met de vele specifieke dingen die God mensen in Nieuw Zeeland heeft laten zien over de komende Opwekking. Of op geen enkele manier met de grote bewegingen van God in het verleden.

Sinds een aantal jaren bestudeer ik de vele verhalen van de opwekkingen uit het verleden, waarin bepaalde kenmerken steeds weer terugkeren ... De geschiedenis leert dat opwekking begint met Christenen die op hun knieën gaan. Het is een golf van diepe overtuiging, reiniging en berouw gericht op het schoonmaken van de kerk en haar herstellen naar Nieuw Testamentische reinheid en kracht.

Naast het spreken over de golf van diep berouw die gaat komen, heeft God ook veel mensen laten zien, dat er een machtig "schudden" op het punt staat om over de kerk te komen.

Wat de huidige "lach"-beweging aangaat, ben ik erg verontrust door wat ik er van gezien heb. Vervalsingen verschijnen in tijden van Opwekking. Mijn grootste angst is dat deze 'lach'-beweging zich door de kerken zal verspreiden, zonder dat er veel echte vragen worden gesteld, om de eenvoudige reden dat het ergens anders geaccepteerd is.

Ik zou alle Christenen op willen roepen om onderscheiding te hebben over deze beweging en anderen die er op lijken. Ik geloof dat een echte Opwekking komt, en het is gevaarlijk om genoeg te nemen met minder ...

Het is onnodig te zeggen dat mijn artikel ongeveer net zoveel effect op de "invasie" had als een mug die in het achterste van een olifant bijt. Maar in ieder geval werden er een paar (zachte) stemmetjes verheven tegen de beweging. Ik had geen vermoeden hoe slecht de dingen nog zouden gaan worden – of hoe eenzaam ik me vaak zou gaan voelen.

"Toronto" stormt naar binnen

Nu begon de "invasie" pas echt goed. Ik geloof oprecht dat deze beweging de Commonwealth-landen meer heeft geïnfecteerd dan de VS. Met andere woorden, het had een veel groter effect op de Charismatische- en Pinksterkerken in het Verenigd Koninkrijk, Australië en Nieuw Zeeland, etc, dan het had in de Verenigde Staten. Dit komt doordat er veel meer Conservatieve Evangelicalen zijn in de USA, en compleet afgescheiden denominaties zoals de Pinkster Heiligheid, etc, die nauwelijks beïnvloed werden. Maar in mijn thuisland, Nieuw Zeeland, kreeg bijna iedereen er mee te maken.

De grote "Blessing" leiders kwamen naar ons vanuit Noord Amerika. Zowel Rodney Howard-Browne als John Arnott (de belangrijkste leider van Toronto) hielden grote campagnes in Nieuw Zeeland. Zo ook minder bekenden als Jill Austin uit Kansas City – die ik echter als nog gevaarlijker en extremer ben gaan beschouwen. Ik ben ooit bij een samenkomst van Jill Austin geweest waar mensen ruim 3 meter weggegooid werden (sommigen kwamen zelfs op kinderen terecht) en waar de ruimte gevuld was met mensen die gigantische bewegingen als van vleermuizen en ijzingwekkende huilgeluiden maakten. Het was niet veel anders dan een horrorfilm! En als je deze samenkomsten verlaten had voelde je je letterlijk bedreefd en ziek in je geest. Wat een vreselijke tijd.